

Björnsterne Björnson, slavní norveški pisatelj in pogumni zaščitnik zatiranih narodov, ki se je nedavno tudi za uboge Slovake tako moško potegnil, je praznoval dne 8. decembra p. l. svojo petinsedemdesetletnico. Zadnji čas je slavní pesnik in dramatik nekoliko obolel, toda upati je, da okreva zopet, kar i mi iz srca želimo.

„Slovenska Matica“. 155. odborova seja dne 20. decembra 1907. Predsednik je javil, da so izza zadnje odboro ve se je zborovali: krajepisni, gospodarski in reklamni, tehnični in književni odsek. — Določile so se nagrade pisateljem in urednikom, nadalje recenzenti došlim rokopisom. — Zemljevid slovenske zemlje se prične tiskati po novem letu. Prihodnje leto izidejo knjige: 1.) „Trubarjev zbornik“ (urednik dr. Ilešič), poleg njega še „Bleiweisov zbornik“ (urednik dr. Tominšek). 2.) Knezova knjižnica XV., ki prinese Cankarjev roman: Novo življenje (idejno nadaljevanje „Tujcev“). Urednik dr. Ilešič. 3.) Zabavna knjižnica XX. pod uredništvom Jos. Kostanjevca. Vanjo pridejo drame, ki so došle Matici, ako bodo sprejete, drugi snopič „Zabavne knjižnice“ bi bil pripoveden. 4.) Hrvatska knjižnica III., urednik predsednik (morebiti pesniška antologija). 5.) Kamniške ali Savinske planine II. ilustrovane, urednik Ferd. Seidl. 6.) Slovenske narodne pesmi, 12. snopič, stanovske, in to vojaške. Urednik dr. K. Štrekelj. 7.) Prevodi iz svetovne književnosti: Goethejev Faust I. v prevodu Antona Funtka. 8.) Letopis za leto 1908. Urednik tajnik. V nadaljnji književni program za leto 1909 in 1910 se je sprejelo: Spominska knjiga o francoski dobi; o 100 letnici Stanka Vraza in Ljudevita Gaja. Razpisale se bodo tri nagrade po K 200 — iz Costove in Jurčičeve ustanove, iz te osobito za leposlovne spise o francoski dobi. Prevodi bodo prinesli morebiti Gunduličevega Osmana, Mickijevičevega Pana Tadevša in Puškinovega Onëgina. Izdajala se bo poučno-znanstvena knjižnica, n. pr. „Čehi na početku 20. veka“. Skušalo se bo gojiti tudi upodabljačo umetnost pri publikacijah Matičnih.

Listnica uredništva. Gospod Zoran. Vaše pesmi so take, da se radi podvržemo trudu ter jih prečitamo še enkrat, kadar bomo imeli malo več časa. Zdaj ne moremo izreči še končne sodbe o njih. — Gospod M. P. Kristomil. Pišete: „Tu Vam pošiljam par pesmi. Niso prve, toda nove so. Nisem mehkužen, toda meliak in občutljiv v srcu. Prosim, ako jim pogledate v dno“. To, da ste meliak in občutljiv v srcu, bi govorilo za to, da ste res pesnik. Ali to samo menda še ne zadošča. Vi pesnite na pr.:

„In vse je smrt grozeča,
ki sika (sic!) melodijo, poseča (?)
vsem srcem v dno.

Le misel nate večja
mi ljubav, bije obup, pereča —
se vzdiga nad ljubezen vsako.“

Težko je pogledati taki poeziji „v dno“! — Gospod Lagunski. Z verzi, kakršni so sledeči:

„Ljubezen tvoja me mori,
a ljubim te vseeno —“

je lahko zadovoljna ljubica Vaša, ne moremo pa biti zadovoljni mi! Torej to pot: V koš!

